

za bezprawne korzystanie, stanowiących własność powoda, fotografii zamieszczonych na billboardzie w K. na skrzyżowaniu ulicy (...) i ul. (...), na którym zamieszczony był napis o treści: „(...) (...) (...) (...) oraz na fotografii na billboardzie w nieustalony miejscu, na którym widnieje napis „(...) (...) (...) (...) i na ulotkach do reklamy działalności prowadzonej przez pozwanego. Powód zażądał również zapłaty 2.000.00 złotych tytułem zadośćuczynienia. Pozwany nie odpowiedział na wezwanie powoda.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dn. 12.03.2017 r., k. 18-20,

- wydruk rozmowy pomiędzy D. R. a P. W. (1), k. 28-31,

- zeznania powoda P. W. (1), elektroniczny protokół rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 r., 00:57:30-01:16:45,

D. D. w czasie sesji zdjęciowej wykonywanej przez powoda była pracownikiem Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...). S. w K. oraz (...) S.A. w K.. W swojej umowie o pracę ze Spółdzielnią (...) miała zawarty punkt, że jej wizerunek może być wykorzystany nieodpłatnie do celów marketingowych i reklamowych. Uzyskała ona od prezesa D. R. zgodę na wykonanie sesji zdjęciowej na obiekcie przy ul. (...) należącym do Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...). S. gdzie znajduje się basen należący do Spółdzielni. Prezes D. R. poinformował D. D. , że zdjęcie wykonane przez powoda zostanie wykorzystane do celów reklamowych otwarcia strefy zewnętrznej T. (...) (...) przy ul. (...). Głównym celem reklamy była reklama basenu. Znak towarowy (...) umieszczony na billboardach i ulotkach oznacza (...) Z., które należą do Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...). S. w K..

Dowód: - zeznania świadka D. D., elektroniczny protokół rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 r., 00:12:54-00:51:26,

Zgodnie z Krajowym Rejestrem Sądowym o nr (...) z dnia 21 maja 2018 r. wynika, że obiekt przy ul. (...) w K. jest adresem siedziby Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...). S..

Dowód: - wypis z KRS z dn. 21.05.2018 r., k. 119-122,

Termy K. są marką na mocy porozumienia dwóch podmiotów Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...). S. w (...) S.A. w K.. B. ze zdjęciem autorstwa powoda miały reklamować obiekt przy ul. (...), plażę, basen i saunę. Nie miały nic wspólnego ze spółką (...) S.A. w K.. Zdjęcie było wykorzystywane do momentu sporu z powodem.

Dowód: - zeznania świadka D. R., elektroniczny protokół rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 r., 01:16:45-01:30:50,

- wydruk ze strony internetowej (...) i jej podstron, k.78-91,

- zdjęcia billboardów oraz ulotek umieszczone na stronie internetowej facebook, K. 21-24,

Za w pełni wiarygodne i przydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy sąd uznał przedstawione przez strony dowody z dokumentów prywatnych oraz urzędowych. Ocena ich formy oraz treści dokonana została przez pryzmat norm zawartych w art. 244 i 245 k.p.c. Zgromadzone w aktach sprawy dokumenty urzędowe sporządzone zostały przez uprawnione ku temu podmioty, w przewidzianej prawem formie, a ich treść nie budzi wątpliwości tak interpretacyjnych, jak i co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń. Również dokumenty prywatne, jako wyraz woli osoby, która podpisała się pod ich treścią lub przez którą zostały sporządzone uznane zostały za wiarygodne źródło informacji o faktach stanowiących podstawę ustaleń w rozpoznawanej sprawie. Żadna ze stron nie zgłaszała jakichkolwiek zastrzeżeń co do formy lub treści zgromadzonych w aktach sprawy dowodów z dokumentów, a i sąd nie znalazł podstaw do podjęcia czynności zmierzających od ich weryfikacji z urzędu. Sąd jednocześnie oparł swoje rozważania niebudzących wątpliwości sądu zeznań świadków D. D. i D. R. oraz powoda P. W. (2). Zeznania wskazanych osób są spontaniczne, szczerze, a przy tym spójne, logiczne i uzupełniają się ze zebrany w sprawie materiałem dowodowym, co sprawia, że brak podstaw do odmowy im wiary.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, wobec czego podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepisowi temu odpowiada treść art. 232 k.p.c., według którego strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, iż w niniejszej sprawie na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia istnienia po jej stronie zasadności dochodzonego roszczenia, w tym przedstawienia dowodu na potwierdzenie istnienia osoby zobowiązanej, zaś na stronie pozwanej - z racji sformułowanego zarzutu, to jest braku legitymacji biernej pozwanej - spoczywał ciężar udowodnienia tej okoliczności, to jest wykazania braku legitymacji biernej pozwanej i obliłował ją do wykazania okoliczności, że pozwana nie jest tą osobą, od której powódka może żądać spełnienia określonego świadczenia.

Godzi się zaakcentować, że posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Stąd też, zarzut pozwanej w przedmiocie braku legitymacji biernej po jej stronie należało rozstrzygnąć w pierwszej kolejności.

Wskazać należy, że legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie. Legitymacja czynna zawsze ściśle jest związana ze stroną powodową i oznacza jej uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu. Legitymacja bierna uzasadnia występowanie w procesie w charakterze pozwanego. Legitymacja procesowa to zatem uprawnienie konkretnego podmiotu (legitymacja czynna) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi (legitymacja bierna) wypływająca z prawa materialnego.

W realiach niniejszej sprawy i zastałego układu faktycznego, przed merytorycznym rozstrzygnięciem zasadności zgłoszonego powództwa i dania posłuchu wyraźnie zgłoszonemu żądaniu powoda, należy w pierwszej kolejności rozstrzygnąć kwestię posiadania przez pozwaną spółkę (...) S.A. w K. legitymacji biernej, albowiem ma to dla sprawy istotne znaczenie, warunkujące jej dalszą merytoryczną analizę

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie III CZP 83/12 wskazał, że legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespalają się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa jest zawsze powiązana z normami prawa materialnego.

Rolą sądu w procesie jest dokonanie oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a w wypadku stwierdzenia braku legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), na sądzie spoczywa obowiązek zamknięcia rozprawy i wydania wyroku oddalającego powództwo. Takie procedowanie jest konsekwencją choćby wytoczenia powództwa przeciwko osobie nieuprawnionej.

Powód, sformułowane przez siebie roszczenia oparła o materialno-prawne przesłanki i okoliczności zawarte w treściach normatywnych przepisów art. 79 ust. 3 lit b) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Przepis ten wprost wskazuje, iż roszczenie te należy kierować do osoby, która naruszyła te prawa. W realiach niniejszej sprawy strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała bezspornie istnienia legitymacji biernej po stronie pozwanej spółki. Strona powodowa nie skorzystała z uprawnienia i możliwości ustalenia tych okoliczności chociażby na podstawie art. 80 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Nie jest zadaniem sądy dokonywanie tych ustaleń we własnym zakresie.

Podniesiony przez stronę pozwaną zarzut braku legitymacji biernej został uargumentowany w sposób wystarczający do przyjęcia, iż za naruszenie praw powoda odpowiada podmiot trzeci. Podkreślenia wymaga iż nie jest obowiązkiem

pozwanego wskazywać ani dochodzić, który to podmiot rzeczywiście za takie naruszenie odpowiada. Fakt, iż znak towarowy pozwanej został również użyty na stronie (...) oraz fakt, że reklama wskazuje również na adres pozwanej spółki nie przesądza faktu wykorzystania utworu fotograficznego do którego wyłącznie uprawnionym jest powód przez stronę pozwaną. Wątpliwości te potęguje fakt rejestracji domeny (...) przez spółdzielnię mieszkaniową a nie pozwaną spółkę.

Mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić należy, iż samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności zgodnie z art. 227 k.p.c. powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Stosownie do art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie powód winien udowodnić dokonanie naruszenia przysługujących mu praw przez pozwaną spółkę, zwłaszcza w świetle podniesionego zarzutu braku legitymacji biernej przez pozwaną, skoro z faktów tych wywodzi skutki prawne. Mając na względzie powyższe rozważania, stwierdzić należy, że strona powodowa nie poparła swoich twierdzeń wystarczającymi dowodami. Tym samym w świetle powyższych rozważań, stwierdzić należy, iż strona powodowa nie wykazała, iż przysługuj jej roszczenie dochodzone niniejszym pozwem konkretnie w stosunku do pozwanej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt II na podstawie art. 98 § 1 3 w zw. z art. 99 k.p.c. tj. przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności z wynik procesu. Strona powodowa jako przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić koszty stronie pozwanej. Na koszty w niniejszej sprawie składało się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej wynikające z §2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 z dnia 2015.11.05).